

for at tage Del i Ejendomsskylden. Det er et Eksempel paa, paa hvilken Maade det hele bliver forvandsket igennem saadanne vilkaarlige Undtagelser. Vil man forsvare denne Bestemmelse dermed, at den kommer de Smaafolk til gode, som bo i saadanne Ejendomme, saa vil jeg sige, at i *et* Tilfælde, kommer den dem ganske absolut ikke til gode, nemlig dersom de slet ikke sidde der som Lejere, men kun som Beboere. Det er jo givet, at under denne Regel vil enhver Bygning gaa ind, i hvilken en Fabrik maatte have kaserneret sit Arbejdermandskab, være sig i By eller paa Land. Her tales jo ikke om, at Ejendommen skal være bortlejet, den bliver fri, naar blot Lejeværdien af hver enkelt Bolig ikke overstiger det nys nævnte Beløb. I det af mig anførte Tilfælde tror jeg næppe, at nogen vil paa-staae, at Beneficiet kommer Lejerne til gode, da der ingen Lejere er. Men selv om der er Lejere, hører der en meget stærk Tro til for at mene, at det, der bespares for Lejlighed i Ejendomsskyld, i Rykeligheden vil komme Lejerne til gode. Det er let at regne ud, at det bliver Beløb, som, naar de skal udtrykkes i Maanedsløje — og det tror jeg er det sædvanlige i Kjøbenhavn — kun vil dreje sig om Ører. Tror nogen virkelig, at Ejerne af Kaserne ville udleje deres Lejligheder billigere af den Grund. Foranstaltningen vil virke til, at Ejerne af disse Bopæle blive dem, der faa Fordelene og ikke Lejerne. Et æret Medlem for 6te Kreds (H. J. Nielsen), som havde Ordet, fandt disse Afdragsbestemmelser — eller i alt Fald nogle af dem, han omtalte ikke alle — saa heldige, fordi de virkede til, at smaa Ejere paa Landet kom til at betale mindre i Skat. Mindretallets Ændringsforslag gaar jo ud paa at sløje hele § 6 og kun at opstille en eneste Undtagelse i Stedet derfor. Grunden til denne Anomali, at ogsaa vi foreslaa en saadan Afvigelse fra Hovedreglen, kan man læse sig til i Betænkningen; jeg ønsker ikke at komme nærmere ind derpaa. Jeg vil kun sige, at den ene Undtagelse, som er kommen i Stedet for Forslagets mange, mærkværdig nok i større Maal fyldestgør det, som det ærede Medlem for 6te Kreds ønskede; den giver nemlig større Fritagelse for de smaa Ejendomme end den af det ærede Medlem anbefalede Ordning. Den giver fuld Fritagelse for Ejendomme indtil 3,000 Kr., medens de andre Forslag kun give fuld Fritagelse indtil 2,000 Kr., og 3,000 er dog mere end 2,000. — Som sagt, i mine

Tanker er Lovforslaget, hvad enten det bliver taget uforandret, eller det bliver taget med Flertallets Tilføjelser, uheldigt baade som Grundlag for Statsskat og som Grundlag for Kommuneskat. Hvorledes det vil virke som Grundlag for Kommuneskat, derom kan man ganske vist nu kun have en Formodning, Vished kan man først faa gennem Erfaringen, men det skulde undre mig meget, om man med nogen særlig Begærlighed benyttede det som Erstatning for den gamle Hartkornbeskatning. — Der er ogsaa en anden ganske kuriøs Undtagelsesbestemmelse. Jeg tillader mig at betegne den som saadan. Jeg tror ikke, at nogen af Ophavsmændene til den er til Stede, thi den stammer vistnok udelukkende fra Folketinget. Det er ogsaa i § 6, at denne Bestemmelse findes. Den gaar ud paa, at Ejendomme paa indtil 24,000 Kr.s Værdi og ikke ud over visse Tdr. Hartkorn ikke skulle betale mere i Ejendomsskyld, end deres tidligere Hartkornsskat har andraget; med andre Ord, de Ejendomme, paa hvilke Hartkornet har været Nul, blive skattefri. Men ganske vist varer denne Skattefrihed ikke evigt, den gælder kun en vis Aarrække, saa er den forbi, og for saa vidt er det en Overgangsbestemmelse. Hvad jeg finder højst kuriøst er, at dette Beneficium: at en tidligere Skattefrihed skal bevares, eller i alt Fald delvis bevares, kun skal gælde for Ejendomme, som tjene til Landbrug og Havebrug, men derimod ikke for Ejendomme, der f. Eks. tjene til Skovbrug. Og er der nogen Slags Ejendomme, som faa en overvældende stor Skat nu i Forhold til, hvad de have betalt før, saa er det Skovene. Hvorfor de ere udelukkede, ved jeg ikke. En anden Ting, som er lige saa mærkværdig, er, at dette Beneficium ikke omfatter Ejendomme, som hidtil have været anvendte til Næringsbrug. Der som der foruden Skovejendommene er nogen, som særlig kunde fortjene at komme i Betragtning i saa Henseende, saa er det efter min Mening saadanne til Næringsbrug anvendte Ejendomme paa Landet, der hidtil intet Hartkorn have haft eller kun have haft det i ringe Grad. Men disse Ejendomme, som næst efter Skovene gennemsnitlig faa det største Tillæg af alle, har man slet ikke taget Hensyn til. Det er jo ikke Landejendomme, det er kun Ejendomme med Næringsdrift uden for Landbruget! Og hvorfor tager man dem ikke med? Ja, der savnes i Betænkningen en Forklaring deraf, og jeg har intet Steds set en saadan Forklaring. —